
KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Nakladnik:

Hrvatsko planinarsko društvo "Lipa" Sesvete

Za nakladnika:
Vladimir Beštak

Glavna urednica:
Klara Jasna Žagar

Urednički odbor:
Zdravko Bartolić, Josip Rukavina, Klara Jasna Žagar

Lektor:
Zdravko Bartolić

Naslovna stranica:
Kapela hrvatskih mučenika na Lipi Rogu
Fotografije: Klara Jasna Žagar

Grafička priprema:
Jasminka Blaha

Naklada:
200 primjeraka

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem
ISBN

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Hrvatsko planinarsko društvo "Lipa" Sesvete
Sesvete, 2012.

Sadržaj

PREDGOVOR	6
Dnevnik rada na izgradnji Kapela hrvatskih mučenika na Lipi Rogu od 1993. do 2003.	7
Misna slavlja u Kapeli hrvatskih mučenika na Lipi Rogu od 1994. do 2011.	32
Zašto svetkovati dan Gospodnji na Lipi Rogu?....	33
Kako se organizira sveta misa u Kapeli hrvatskih mučenika na Lipi Rogu	34
Svete mise u Kapeli hrvatskih mučenika na Lipi Rogu od 1994. do 2011.	36
Priče za dušu	37
Bog se smiješi kad mu vjerujemo	38
O vjeri i o vjeri	40
Hvala	42

PREDGOVOR

Poštovani čitatelju,

prolazeći prigorskim i zagorskim selima na jednom od brojnih prilaznih putova Lipi Rogu na Istočnoj Medvednici, gotovo ni ne primjećujemo stara raspela, tzv. krajputaše, poklonce s raspelima i kapele na križanjima, uz ceste i putove. Uklapljeni u ambijent predstavljaju prepoznatljive detalje ruralnog i prigradskog krajolika, ali za stanovnike imaju mnogo osobnija značenja. To su mesta uz koja se u prolazu zastaje na poklon i kratku molitvu na neku nakanu, zaštitu, mir i spokoj duše. Poseban doživljaj duševnog mira planinari i okolni mještani doživljavaju na hodočašćima i kroz molitve kraj raspela, poklonaca i kapela u planinama. Takva je i Kapela hrvatskih mučenika na Lipi Rogu u posebno zaštićenom rezervatu prirodnih predjela Parka prirode Medvednica. Kako bismo potaknuli Vaše zanimanje za njezinu zaštitu i očuvanje, ovom knjižicom Vam ju želimo predstaviti. Ona je osobit spomenik sakralne kulturne i duhovne baštine Sesvetskog prigorja. Motivi za podizanje kapele, događaji koji su prethodili gradnji, ljudi koji su bili angažirani na izgradnji kapele i organiziranju misnih slavlja u njoj, podaci i fotografije sakupljeni u ovoj knjižici jednog će dana biti podsjetnik na vrijeme i događaje svima koji su u njima sudjelovali i koji danas traže mir i utjehu unutar zidova kapele.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Knjiga je podijeljena na tri dijela. Prvi dio je dnevnik rada na izgradnji kapele koji je vodio Josip Rukavina u vremenu od prijedloga za njezinu izgradnju 1993. godine do posvećenja i prvog misnog slavlja 2000. godine. U drugom dijelu dajemo osvrt na misna slavlja koja je u razdoblju od 2000. do 2011. godine u kapeli organizirao Branko Podolar. Treći dio čine priče za dušu, kroz koje će svatko preispitati vrijednost vlastite duše.

Zahvaljujem suradnicima, koji su ispisali stranice ove knjige i koji su nam ustupili za korištenje svoje fotografije da bismo slikama uljepšali riječi. Hvala Zdravku Bartoliću koji je financirao tiskanje knjige i omogućio nam da je danas držimo u ruci, a ne da je gledamo na ekranima naših kompjutora.

Želim Vam ugodno čitanje!

Vaša glavna urednica
Klara Jasna Žagar

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Zdravko Bartolić: Detalji vitraja iz kapele

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

**DNEVNIK RADA NA IZGRADNJI KAPELE HRVATSKIH
MUČENIKA NA LIPI ROGU
OD 1993. DO 2003.**

Josip Rukavina

Sesvete, 23.05.1993.

Po završetku izgradnje planinarske kuće i razgledne piramide na Lipi Rogu na Medvednici, poznavajući povijest i tragediju hrvatskog naroda, predložio sam Upravnom odboru Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" iz Sesveta da se u znak zahvalnosti svim hrvatskim mučenicima, koji su položili živote za domovinu Hrvatsku, izgradi kapela na Lipi Rogu.

Sesvete, 04.05.1994.

Kod Radoslava Dumančića je održan sastanak, kojem je prisustvovao i arhitekt Želimir Dujmović. Dogovoren je da će se 13.05.1994. na Lipi Rogu odrediti lokacija i način gradnje kapele. Sastanku je prisustvovao i predsjednik Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" iz Sesveta Branko Kelčec.

Lipa Rog, 13.05.1994.

Na Lipu smo krenuli u 12 sati. Po dolasku na Lipu prisutnima sam predložio lokaciju za kapelu. Nakon pregleda terena inicijativni odbor, koji su činili Josip Rukavina¹, Radoslav Dumančić², Želimir Dujmović³,

¹ **Josip Rukavina** (Konjsko brdo pored Perušića, 1928.) Završio je trgovачki zanat i Stručnu produžnu školu u Zagrebu. Cijeli radni vijek je bio urar u Sesvetama. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1958. godine. Predsjednik društva je bio od 1968. do 1991. godine. Počasni je predsjednik društva. Za svoj neumoran rad na razvoju planinarstva primio je mnoga priznanja i plakete Planinarskog saveza Jugoslavije, Hrvatskog planinarskog saveza i Planinarskog saveza Zagreba. Vodio je aktivnosti vezane uz gradnju kuće na Lipi Rogu i Kapеле hrvatskih mučenika.

² **Radoslav Dumančić** (Rakitno, BiH, 1961.) Od 1984. do 1990. godine bio je jedan od urednika katoličkog lista mladih "Mi". U politiku ulazi 1989. osnivanjem HDZ-a, u kojem je od 1990. do 2002. bio predsjednik područne organizacije Sesvete. Kao zastupnik u Skupštini grada Zagreba u četiri mandata bavio se je komunalnom problematikom.

³ **Želimir Dujmović** (Zagreb, 1959.) diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1985. godine. 1990. godine imenovan je za Sekretara za graditeljstvo općine Sesvete. 1995. godine zapošljava se u Ministarstvu financija RH. Od 2002. godine radi u privatnoj projektantskoj tvrci. Primio je brojna priznanja među kojima se ističe odlikovanje Predsjednika Republike Hrvatske spomenicom domovinske zahvalnosti.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Marija Lisičak, Ana Loboja⁴ i Branko Kelčec⁵, suglasio se je s predloženom lokacijom. Poduzimaju se daljnje mјere za izgradnju.

Vrijeme je oblačno i sporno, sprema se kiša. Zakusku je u domu na Lipi pripremio domar Ivan Gregurec. Za foto-album o povijesti gradnje kapele napravljene su prve fotografije.

Ivan Gregurec

Inicijativni odbor za izgradnju kapele na Lipi Rogu

Zakuska pred planinarskim domom na Lipi

⁴ **Ana Loboja** (Kašinska Sopnica, 1959.) Diplomirala je na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Voditeljica je Područnog odsjeka Sesvete Gradskog ureda za opću upravu. Piše poeziju.

⁵ **Branko Kelčec** (Planina Donja, 1949.) Diplomirao je na kiparskom odjelu Likovne akademije u Zagrebu 1980. godine u klasi profesora Sikirice i Sabolića. Slobodan je umjetnik. Izradio je skulpturu Betlehema za Kapelu hrvatskih mučenika na Lipi-Rogu. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1971. godine, a počasni je član od 2004. godine. Predsjednik društva je bio od 1993. do 1996. godine. Za doprinos razvoju planinarstva nagrađen je Brončanim (1987.) i Srebrnim (2002.) znakom Hrvatskog planinarskog saveza i Srebrnim znakom s vijencem (2004.) Planinarskog saveza Zagreba. Sudionik je Domovinskog rata.

Sesvete, 19.05.1994.

Održan je sastanak kod Radoslava Dumančića. Dogovorene su neke tehničke stvari. Slijedeći sastanak je zakazan za utorak 24.05.1994. u 12 sati.

Sesvete, 24.05.1994.

Na sastanku je izabran odbor za izgradnju kapele. Na prijedlog župnika Josipa Mrzljaka za predsjednika odbora je imenovan Josip Rukavina.

Planina Gornja i Donja, 29.05.1994.

Danas sam u Gornjoj Planini razgovarao sa zidarima, a u Donjoj Planini s građevinarom Juđom. Dogovorili smo sastanak u Sesvetama 01.06.1994. kod Radoslava Dumančića.

Sesvete, 01.06.1994.

Kako je dogovoren, održan je sastanak kod Radoslava Dumančića, od 15⁰⁰ do 17³⁰ sati. Sastanku su prisustvovali Josip Rukavina, Radoslav Dumančić, Ana Loboja i Želimir Dujmović te zidari Ivan Pandek, Slavko Igrc i Pandek-Zajec.

Arhitekt Dujmović je pokazao idejni plan za izgradnju kapele. Radnici su tražili 60 DEM/m² za oblaganje kapele kamenom uz isplatu polovine iznosa odmah po dovodu kamena na gradilište, a ostatak nakon završetka radova.

Zatim smo obišli jednu kuću u Kašinskoj ulici u Sesvetama, koja je obložena kamenom na isti način, da se upoznamo s takvim načinom oblaganja objekta kamenom. Svi smo se složili da je takav način rada u redu. Radoslav Dumančić je predložio da radovi na kapeli započnu 22.06.1994. uz prisustvo svećenstva. Prijedlog je prihvaćen.

Sesvete, 03.06.1994.

U Zagrebačkoj banci je otvoren žiroračun odbora za izgradnju kapele. Supotpisnici ovlaštene osobe su Josip Rukavina i Branko Kelčec.

Lipa Rog, 05.06.1994.

Danas je održana radna akcija čišćenja puta i platoa za šljunak. Na akciji su sudjelovali Branko Kelčec, Josip Rukavina – Joja⁶ i Josip Rukavina – Joso. Vrijeme uopće nije bilo proljetno. Padala je kiša, bio je ružan dan.

Sesvete, 07.06.1994.

Na sastanku proširenog odbora za izgradnju kapele izneseno je nekoliko prijedloga o nazivu kapele. Prihvaćen je prijedlog Ivana Kolaka⁷ da kapela nosi naziv "Kapela hrvatskih mučenika".

Planina Donja, 09.06.1994.

Danas je u Donju Planinu dovezen jedan kamion šljunka. Preuzeo ga je Branko Kelčec.

Sesvete, 10.06.1994.

Danas je održan sastanak odbora za izgradnju kapele kojem su prisustvovali Josip Rukavina, Radoslav Dumančić, Željko Ćubela⁸, župnik Josip Mrzljak, Želimir Dujmović i Branko Kelčec. Analiziran je dosadašnji rad.

⁶ **Josip Rukavina – Joja** (Konjsko brdo pored Perušića, 1945.) VKV automehaničar. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1964. godine, a počasni je član od 2004. godine. Za svoj društveni rad je nagrađen Brončanim (1982.), Srebrnim (1987.) i Zlatnim (2002.) znakom Hrvatskog planinarskog saveza, Srebrnim znakom s vijencem (1997.) i Plaketom (2004.) Planinarskog saveza Zagreba, Zlatnim znakom (1982.) i Priznanjem (1997.) društva. Sudionik je Domovinskog rata i ratni vojni invalid.

⁷ **Ivan Kolak** (Dobrići, BiH, 1952.) Saborski zastupnik u Vijeću općina, HDZ (1990.-1992.), potpredsjednik Vijeća općina Sabora (1991.), član saborskog Odbora za financije i državni proračun (1992.-2000.), saborski zastupnik, HDZ (1992.-2000.), član Komisije za izdavanje obveznica za obnovu RH (1993.), član saborskog Odbora za financije i državni proračun (1995.), član Odbora za obilježavanje 15. svibnja kao spomendana Bleiburških žrtava i žrtava Križnog puta (1996.). Pomaže radu HDP-a "Lipa".

⁸ **Željko Ćubela** (Livno, 1958.) Završio je Višu tehničku školu zaštite na radu u Zagrebu. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1985. godine. Bio je predsjednik društva od 1991. do 1993. godine, član gospodarske komisije i nadzornog odbora.

Dogovoreno je da će se sveta misa održati na Lipi 22.06.1994. Za tu prigodu potrebno je skuhati grah s mesom za uzvanike. Župnik iz Sesvetskog Kraljevca poklonio je 100 kilograma graha. Radoslav Dumančić je izvijestio o donatorima. Branko Kelčec je zadužen za nabavu dasaka, a Radoslav Dumančić da osigura autobus, koji će iz Sesveta krenuti u 8⁴⁰ sati.

Želimir Dujmović je izvijestio da će projekt biti gotov za jedan do dva dana. Radoslav Dumančić je zadužen za blokove za prikupljanje novčanih sredstava.

Planina Donja, 11.06.1994.

U Planinu Donju je dovezen još jedan kamion šljunka.

Lipa Rog, 12.06.1994.

Danas je održana radna akcija za uređenje puta i razbijanje stijena. Prisustvovali su joj Branko Kelčec, Joso Rukavina, Đuka Siroglavić i pet mladića iz Donje Planine. Veliku pomoć pružio je Tomo Trupeljak iz Donje Planine.

Sesvete, 14.06.1994.

Potrebno je izdati tri blok-uplatnice za što su zaduženi Joso Rukavina, Radoslav Dumančić, Branko Kelčec i naknadno Lucija Vidinlić⁹.

Za svoj društveni rad je nagrađen Brončanim znakom (2002.) Hrvatskog planinarskog saveza, Srebrnim znakom s vijencem (2004.) Planinarskog saveza Zagreba i društvenim priznanjem (1997.). Počasni član društva je od 2004. godine. Sudionik je Domovinskog rata i ratni vojni invalid. Bavi se humanitarnim radom. Volonter je u Caritasu.

⁹ **Lucija Vidinlić** (Trogir, 1951.) Članica Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1993. godine. Bila je članica gospodarske komisije društva. Pokretač je i glavni organizator likovnih kolonija na Lipi. Za svoj društveni rad je nagrađena Brončanim znakom Hrvatskog planinarskog saveza (2002.), Srebrnim znakom s vijencem Planinarskog saveza Zagreba (2004.) i društvenim priznanjem (1997.).

Sesvete, 20.06.1994.

Održan je sastanak na temu blagoslova terena na kojem će se graditi kapela, koji je predviđen za 22.06.1994. Radoslav Dumančić je kratko izvijestio o poduzetim aktivnostima. Bilo je nekih primjedbi na potpisne.

Uslijedio je dogovor o kuhaškim poslovima. Sponzori će dati potrebne namirnice. Branko Kelčec je zadužen za kuhanje i raspodjelu hrane. Očekuje se prisutnost dvjestotinjak vjernika.

Lipa Rog, 22.06.1994.

Na Lipi, na gradilištu kapele, održana je sveta misa. Vodilo ju je sedam svećenika u prisustvu tristotinjak vjernika. Župnik Josip Mrzljak je održao prigodan govor. Potom je počasni predsjednik Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" iz Sesveta, tj. ja, pozdravio svećenike i okupljene vjernike. Ukratko ih je upoznao s radom planinarskog društva i idejom da se na Lipi izgradi kapela. Ideja je pozdravljena gromoglasnim pljeskom. Bio je lijep, sunčan dan.

Nakon završetka svete mise prisutni su pozvani na grah i piće u planinarski dom na Lipi. Tomo Trupeljak je za tu prigodu darovao 100 litara vina. Svi su bili veoma zadovoljni. Bio je to nezaboravan dan.

Sveta misa na oradilištu kapele

Svi na čuveni Kelčecov arah

Sesvete, 27.06.1994.

Danas sam s Radoslavom Dumančićem razgovarao o molbama tvrtkama i ustanovama za pomoć pri izgradnji kapele. Dogovorili smo se da ćemo sutra početi s njihovim slanjem. Bože, pomozi!

Sesvete, 31.07.1994.

Radoslav Dumančić je obećao da će osigurati buldožer za uređenje prilaznog puta do 01.07., ali obećanje nije ispunio. Buldožera nije bilo ni 25.07., a ni jučer, ni danas.

Za 03.08. je dogovorenno da će se ići na Lipu iskolčiti temelje za kapelu, ali je termin odmah odgođen.

Lipa Rog, 12.08.1994.

Danas smo izašli na trasu puta prema Lipi. Mišo Čorak, Željko iz Kučilovine i ja obišli smo put od Sajkovića do Lipe sjevernom stranom. Danas poslije podne će početi uređenje puta.

Buldožer počinje raditi. Stroj radi 2 dana. Neobrađen je ostao najgori dio puta kod Konjske glave.

Lipa Rog, 14.08.1994.

Danas je održana radna akcija miniranja kamena na putu kod Konjske glave. Prisutni su bili Branko Kelčec, Joso Kelčec, Stjepan Sajković, Joja Rukavina, Ivan Horvat¹⁰, Đuka Siroglavić, Željko Ćubela, Tomo Trupeljak i Joso Rukavina. Unatoč napornom radu veselog raspoloženja nije nedostajalo. Sve ono što ni mine nisu mogle razoriti, iskopali su vrijedni momci s trnokopima u rukama. Sve se može, kad se vrijedne ruke slože.

Branko Kelčec

Odmor od napornog rada na putu kod Konjske glave

Trnokop – danas već zaboravljeni oruđe za iskopavanje

Lipa Rog, 20.08.1994.

Danas je Stjepan Sajković buldožerom probijao put do Lipe.

¹⁰ **Ivan Horvat** (1944.) Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1990. godine. Sudjelovao je u brojnim akcijama Hrvatskog planinarskog saveza, Planinarskog saveza Zagreba i društva. Bio je predsjednik Društva u dva mandata od 1997. do 2004. godine. Organizirao je i vodio brojne društvene izlete. Za svoj planinarski rad je nagrađen Srebrnim znakom s vijencem (1997.) i Plaketom (2004.) Planinarskog saveza Zagreba.

Lipa Rog, 28.08.1994.

Cijelo vrijeme je padala kiša pa su radovi na uređenju puta u potpunosti zaustavljeni. Vrijeme se malo popravilo pa smo Joja Rukavina, Branko Kelčec, Ivan Horvat i ja danas popravljali put. Dogovorili smo se da ćemo 04.09. započeti prijevoz materijala na Lipu.

Lipa Rog, 05.09.1994.

Ponovno je padala kiša. Danas smo imali sastanak na kojem smo razgovarali što da radimo. Radoslav Dumančić se obavezao da će pronaći gusjeničara za termin oko 17.09.

Planina Donja, 23.09.1994.

Danas smo u Društvenom domu u Donjoj Planini Branko Kelčec i ja održali sastanak s Planincima radi dogovora o prijevozu materijala na Lipu. Iako su Planinci bili pozvani na sastanak putem plakata koje je izradila Ana Loboja, odaziv mještana bio je mali. Na sastanku je dogovoren da se materijal pokuša prevesti 25.09.

Lipa Rog, 16.10.1994.

U nastavku slijedi nekoliko riječi o prijevozu materijala na Lipu. 14.09. Igrc i Kovačić su prevezli $\frac{1}{2}$ m³ šljunka, a $\frac{1}{2}$ m³ su 25.09. prevezli Josip Kelčec i Roginić. 28.09. je dostavljeno 2000 komada cigli, koje je za kapelu darovao Ivan Kolak, u skladu s dogовором od 26.09., i prevezeno iz Planine do bazena. Ciglu je vozio i istovario Ilija Golešić uz pomoć radnika Stjepana i Jose, tj. mene. 30.09. prijevoz je organizirao Branko Kelčec, a 02.10. su vozili Planinci Josip Kelčec, Stjepan Baričević, Tomica Igrc, Ante Hrustić, Juđ i Kovač od bazena do Lipe. 03.10. Radoslav Dumančić je za prijevoz šljunka dobio obećanje od "Šumarije". 16.10. od bazena do Lipe šljunak su vozili Mirko Koščević 5 puta i Igrc 4 puta. Na utovaru su radili Branko Kelčec, Joja Rukavina i Ivan Horvat, a na istovaru na Lipi Željko Čubela i ja te prijevoznici. Dan je u Planini bio maglovit, a na Lipi sunčan.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Od ostalih događaja treba zabilježiti da smo 05.10. Radoslav Dumančić i ja dogovorili iskolčenje za betoniranje temelja i deke, te da je Lucija Vidinlić upravo danas uključena u prikupljanje novca za kapelu.

Lipa Rog, 17.10.1994.

Danas smo Želimir Dujmović, Branko Kelčec i ja išli na Lipu na iskolčenje. Dovozli smo se Keljinim terencem, koji je odlično odradio zadan mu zadatak. Odredili smo pravac kapele i zabili dva kolčića. Zbog posebnog izgleda kapele složili smo se da nam je potreban profesionalan geodet. Dogovorili smo ga za 25.10. Cijeli dan je padala kiša.

Branko Kelčec

Kolčenje

Joso i Kelčecov terenac u akciji

Sesvete, 23.10.1994.

Organizirao sam prikupljanje kamena za platformu kapele. Sakupili smo 3 m^3 kamena. Sudjelovali su i Lucija Vidinlić, Željko Ćubela, Joja Rukavina i Mario Šurlić.

Lipa Rog, 25.10.1994.

Danas smo geodeti Josip Mesec i Željko Kolić, te članovi odbora za izgradnju Branko Kelčec i ja izvršili iskolčenje. Vozili su Mesec i Kelčec. Vrijeme je bilo lijepo.

Sesvete, 31.12.1994.

Razgovarao sam s Radoslavom Dumančićem u vezi dasaka i Želimirom Dujmovićem u vezi željeza. Poduzete su neke mjere. Radoslav je obećao daske za subotu 29.10. u 11 sati, ali vrijeme je bilo pravo jesensko. Padala je jaka kiša. Odustali smo od prijevoza dasaka. Niti od željeza koje je Želimir obećao u razgovoru 31.10. za 04.11. nije bilo ništa. Dasaka i željeza, unatoč novom Radoslavovom i Želimirovom dogovoru 08.11., nije bilo ni 11.12. Jednostavno ne ide, pa ne ide. Nemarnost, ne znam što drugo reći.

23.12. ponovno smo se sastali Radoslav, Želimir i ja. Dogovorili smo se da će sutradan biti gotov troškovnik za kapelu. Želimir ga je dostavio Radoslavu, o čemu me je informirao oko 15 sati. Željezo i daske će nastojati dostaviti 29.11. Radoslav je potvrdio da mu je dostavljen troškovnik i preuzeo je obavezu poduzimanja dalnjih mjera. Rekao je da mu se javim 01.12. Čekao sam. Ništa. Želimir je rekao da moram čekati Naletelića do 08.12. Sve je krenulo naopako. Kišilo je i bilo je hladno. 08.12. je uslijedilo novo Radoslavovo obećanje za drvenu građu za 8 dana. Čekao sam. Ništa. Razgovarao sam s njim. Rekao je: "Bit će ovih dana!" Kako izgleda, neće biti. Sesvetski župnik Petar Ribarić dopustio je uskladištenje građe u crkvenom dvorištu, a ja sam se složio i čekao sam rezultat. Ništa od obećanja. I dalje sam čekao. U čekanju ću dočekati proljeće 1995.

Sesvete, 22.04.1995.

28.03. sam razgovarao s Radoslavom Dumančićem. Dobio je baraku za gradilište. Čekali smo da se vrijeme poboljša. Baraku za smještaj materijala ustupila je i prevezla do Planine Donje "Trgovina i gradnja" Miše Čorka 13.04.1995. Prijevoz do Lipe izvršio je Ivan Sajković – Francov. Utovarivači su bili Branko Kelčec i Josip Rukavina. Keljo je počastio radnike kulenom i vinom. Montaža barake je uslijedila 22.04.1995.

"Trgovina i gradnja" Miše Čorka donirala je za kapelu 1 m³ dasaka, 7 kilograma čavala i 4 ljepenke za baraku te dva radnika koji su uz pomoć Branka Abramovića¹¹ i Jose Rukavine sklopili baraku.

Sesvete, 30.04.1995.

23.04. sam razgovarao s Radoslavom Dumančićem o željezu. Obavezu za željezo je preuzeo Želimir Dujmović. Dogovoren je da će rok biti 30.04. te da ćemo istog dana ići šalovati temelje. Polazak je predviđen u 11 sati ispred općinske zgrade, ali željeza još nema. Krenuli su Dujmović, Kelčec i Josip Rukavina. S osam ljudi je dogovoren prijevoz šljunka 07.05. u 10 sati. Čekamo dostavu pijeska. Vrijeme je lijepo.

Lipa Rog, 07.05.1995.

Danas smo prevozili šljunak iz Planine Donje na Lipu. Od devet ljudi koji su obećali da će pomoći u prijevozu došla su trojica. Šljunak je vožen traktorima. Tomo Novosel, Slavko Kelčec i Stjepan Babić su vozili po 4 puta, a pomagali su Branko Kelčec, Joja Rukavina, Željko Ćubela, Joso Rukavina, Branko Kelčec, Ivan Horvat, Stjepan Neno Kelčec, Ivica Kvaternik, Zvonimir Mlinar, Ivan Kovač – Ciki, Branko Abramović, Zlatko Pućek, Rajko Suman, Franjo Gregurec, Lucija Vidinlić, Katarina Horvat, Đuka Siroglavić, Sonja Siroglavić i Frana Tuta.

Planina Donja, 17.05.1995.

Dana 08.05. ponovno sam razgovarao s Dujmovićem o željezu. Dumančić me je 11.05. obavijestio da je "Trgovina i gradnja" Miše Čorka odobrila donaciju cementa. Čekam lijepo vrijeme. Sad kiši. 15.05. Dujmović i ja ponovo smo razgovarali o željezu. Promijenio je sponzora. Pomoć je ponudio Ilija Naletelić. Donirao je oko 600 kilograma željeza, prijevoz i dva radnika. Željezo je dovezeno u Planinu Donju kod Slavka Sajkovića. Istovar

¹¹ **Branko Abramović** (1950. – 2008.). Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je bio od 1968. godine. Autor je literarnih i stručnih radova na temu planinarenja i zaštite okoliša. Njegove fotografije imaju povjesnu, biološku i geografsku važnost. Za društveni rad je nagrađen Brončanim (1972.) i Srebrnim (2002.) znakom Hrvatskog planinarskog saveza i društvenim priznanjima 1982. i 1997. Bio je sudionik Domovinskog rata.

željeza su izvršili Naletelićevi radnici, Branko Kelčec i Joso Rukavina. Padala je kiša. Pokisli smo do kože. Počastio sam radnike u gostonici "Lipa".

Planina Donja, 27.05.1995.

"Trgovina i gradnja" Miše Čorka dostavila je do Planine Donje tri tone cementa, 600 kilograma željeza, četiri bačve za vodu i tačke, što su prijevoznici Tomo i Miroslav Novosel, Franjo Baričević, Tomo - Tomica Igrc, Božo Ištvanović, Stjepan Gregurec i Ante Hrustić uz pomoć Josipa Rukavine, Branka Kelčeca, Ivana Horvata i Anke Sajković prevezli iz Planine Donje do Lipe. Hranu je priredila Lucija Vidinlić.

Sesvete, 15.06.1995.

29.05. sam dogovorio s Dumančićem da se pronađe sponzor koji bi ustupio pet radnika za iskop temelja kapele. Dogovoren je rok 31.05.

03.06. sam bio na Lipi. Sa Stjepanom Motikom i njegovom motornom pilom srušeno je sedam stabala na gradilištu kapele. Time je gradilište očišćeno. Čekao sam radnike.

05.06. sam zamolio Dujmovića da prisustvuje početku radova na temeljima kapele. Pristao je. Dumančić je obećao da će razgovarati sa šefom gradilišta 08.05. Čekam.

Doznao sam da nacrt kapele ne postoji. Dumančić ga je obećao do 17.06., kad je planirao otići na Lipu.

Sesvete, 19.06.1995.

Podnio sam pismeni izvještaj Radoslavu o ružnim stvarima koje su mi se dogodile u planinarskom društvu. Izvijestio sam ga također o jednogodišnjem radu, ili je bolje reći neradu, na izgradnji kapele. Zamolio sam ga da pronađe zamjenu, jer podnosim ostavku na dužnost predsjednika odbora za izgradnju kapele. Nije prihvatio moju ostavku. Zamolio me je da nastavim s radom, a on će dio obveza preuzeti na sebe. U interesu društva i crkve pristao sam nastaviti s radom.

Sesvete, 27.06.1995.

Stvari se i dalje ne razvijaju prema planu. Još nema ni nacrta ni troškovnika za kapelu. Želimir se ne javlja, a Radoslav odlazi na godišnji odmor, ali obećaje da će sve ići svojim tokom. Ja čekam nacrt.

Sesvete, 12.10.1995.

Prije tri mjeseca sam razgovarao s Radoslavom. Obećao je da će radovi početi oko 21.07., da će raditi šest radnika od 01.08. Vidjet ćemo. Upozorio sam ga da će cement propasti, a on je rekao da se ne brinem.

Uslijedio je ozbiljniji sastanak s Radoslavom Dumančićem, župnikom Marijanom iz Sesvetskih Sela, izvođačem radova Blagusom i još jednim čovjekom. Dogоворili smo se da ćemo izvidnik i ja 18. ili 19.08. ići na Lipu i da će radnici početi s radovima u ponedjeljak 21.08. Mi im moramo osigurati hranu. Radoslav će osigurati 5 m³ pijeska i vapno, a mi prijevoz.

Blagus i ja smo trebali ići na Lipu 26.08., ali sprječila nas je kiša.

28.08. je izrađen pečat za kapelu, koji sam 30.08. predao Dumančiću. Tog dana Blagus i ja trebali ići na Lipu, ali opet nismo. I 06.09. nas je omela kiša.

Sve mi to izgleda neozbiljno i neodgovorno. Kao da se sve urotilo protiv kapele: i ljudi i priroda. Izdržat ću, ako Bog da.

07.09. sam dogovorio s Radoslavom i „Georadom“ da će dati 5 m³ pijeska. Na Malu Gospu 08.09. Ljubo Sičaja je do Planine Donje dostavio 4 m³ pijeska, a istovarili su ga Josip Rukavina i Branko Abramović. S Novoselom, Koščevićem i Baričevićem sam dogovorio prijevoz na Lipu, ali onemogućila ga je kiša.

Blagus je obećao da ćemo 16.09. ići na Lipu, ali otišao je u Gospic, a potom i u Petrinju. A ja čekam.

I Radoslav i Blagus su obećali da se s gradnjom kapele sigurno počinje u ponedjeljak 02.10. Mnogo puta sam upozoravao da će nam cement propasti, a oni kažu da neće. 02.10. Blagus je bio u Petrinji. Znači da radovi na Lipi ipak neće započeti prema planu. Ljut sam. Bože, što je ovo? Kakvi su to ljudi? Blagus me moli da se ne ljutim i obećaje da će svratiti sutradan, kad bude išao u Dugo Selo. Nije došao.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Ne znam što da radim. Nikome ne mogu vjerovati. Podršku imam samo u Ani Loboja. Radoslav obećaje da će, ne budu li radnici počeli raditi na Lipi 15.10., pronaći druge radnike.

Planina Donja, 15.10.1995.

Danas se vrijeme smirilo pa smo uspjeli prevesti 5 m³ pijeska. Prijevoz su izvršili Miroslav Koščević, Stjepan Gregurec, Stjepan Benčec, Ivan Novosel, Slavko Pandek i Tomo Pandek. Kod prijevoza su pomagali Branko Abramović, Ivan Horvat, Siniša Čevis i Grent.

Lipa Rog, 17.10. do 04 11.1995.

Izvođač radova Damir Raškaj i ja bili smo na Lipi i pregledali teren za gradnju kapele. Prevezao nas je Ivan Gregurec – Grga. Raškaj je obećao da će radovi početi 20.10. Istog dana nazvao me je Dujmović i rekao da će nacrt kapele poslati 19.10. Radoslav kaže da ne brinem o ishrani radnika.

Gradnja temelja kapele

Iz foto-arkiva HHD-a "Lipa"

Dana 20.10. sam odvezao radnike na Lipu. Izvođač radova Damir Raškaj s radnicima je započeo iskop temelja. Alat je prevezao Franjo Baričević, a Branko Abramović ostao je s radnicima tjedan dana. Slijedeći sam dan obišao gradilište. Sve je bilo u redu, temelji su se kopali.

S arhitektom Dujmovićem sam obišao gradilište 22.10. Arhitekt Dujmović je dao upute o iskopu temelja. Temelji su betonirani popodne, a betonirali su ih Damir Raškaj, Željko Mesarić, Branko Abramović, Branko Cerjan i Marijan Šikač. Vodu su nosili Rudi Peter, Ivan Horvat i Božo Sajković, a crijevo za vodu je posudio Branko Kelčec.

Dana 23.10. izvršen je prijevoz 900 kilograma vapna koje je darovao Karatović. Vapno su vozili Tomo Novosel i Josip Pućek. 28.10. smo Dujmović i ja posjetili Lipu i zaključili da će nedostajati šljunka i cementa. Gospodin Karatović je darovao 600 kilograma cementa i dopremio ga je u Planinu Donju. Prijevoz iz Donje Planine na Lipu izvršio je Ivan Sajković, tadašnji domar na Lipi. Betoniranje temelja je nastavljeno 26.10., a završeno 27.10.

04.11. Branko Abramović i ja smo rašalovali temelje, pospremili daske i cigle i pokrili ih najlonom.
Radovi su prekinuti do proljeća 1996.

Sesvete, 14.12.1995.

Radoslav Dumančić je platio betoniranje temelja 2.300,00 kn.

Sesvete, 22.05.1996.

Na sastanku 19.02., kojem su prisustvovali Dumančić, Dujmović i Joso Rukavina, Dumančić je obećao da će radnici ići na Lipu početkom proljeća.

31.03. sam izvidio stanje puta na Lipu i otišao Dumančiću zbog dogovora o 7 m³ šljunka i dalnjih radova. Dujmović je obećao da će nacrt biti gotov 17.04. Dok čekamo nacrt, čekamo i da se posudi put do Lipe.

Dujmović je nacrt poslao 17.05. Prijevoz šljunka sam s Dumančićem dogovorio 21.05. Prevest će ga Ljubo Sićaja.

Danas je "Georad" donirao i vozio 4 m³ pijeska. Vozač je bio Tomica Kelčec, a ja sam pomagao. Danas sam također zamolio Tomu Novoselu da pijesak preveze na Lipu.

Lipa Rog, 21.06.1996.

Danas je organizirana radna akcija članova planinarskog društva "Lipa" u dopremi 800 litara vode na gradilište, zatim dovoz zemlje i kamena za nasipanje temelja. U ovoj su se akciji istaknuli Kristijan Šturić, Mario

Šturić, Joso Rukavina, Ivan Horvat, Josip Pavković, Željko Ćubela, Branko Kelčec i Božo Sajković, a prijevoz šljunka izvršili su Mirko Koščević, Slavko Pandek, Dargutin Hrgetić, Stjepan Benčec i Franjo Igrc.

Sesvete, 27.06.1996.

Danas je gospodin Blagus odustao od dalnjih radova, jer su mu svi radnici zauzeti. S Dumančićem sam dogovorio da će radove na završetku kapele preuzeti Franjo Paj. Kiši.

Sesvete, 30.06.1996.

Još uvijek čekam dimenzije vrata i prozora, debljinu zidova i ostalo.

Lipa Rog, 04.07.1996.

Danas smo Franjo Paj i ja bili na Lipi. Sve je pregledao i rekao je da će započeti s radovima čim se posuši put.

Sesvete, 13.07.1996.

Danas je organizirana radna akcija članova društva u dopremi 800 litara vode.

Kiša je sve ovo vrijeme onemogućavala prijevoz cementa, mješalice i ostalog alata za radnike na Lipu.

09.07. prijevoznik Ljubo Sičaja je dostavio 1250 kilograma cementa, koji je donirala "Trgovina i gradnja" na Dumančićev poziv, do Ivana Sajkovića – domara u Planinu Donju, odakle je danas prevezen na Lipu. Prijevoz su izvršili Ivan Sajković, Tomo i Miroslav Novosel. Pomagali su Josip Rukavina i Branko Kelčec.

Lipa Rog, 21.07.1996.

18.07. je Ivan Baričević prevezao mješalicu za beton i alat na Lipu. Prekjučer su radnici otišli na Lipu. Započelo je betoniranje podne deke i zidanje. Jučer sam obišao radnike. Zidovi rastu. Danas sam od Mjesne zajednice Planina posudio četiri betonske cijevi. Na Lipu ih je prevezao Stjepan Sajković. Radovi se odvijaju normalnim tijekom.

Sesvete, 23.07.1996.

Danas je kod Dujmovića održan sastanak kojem su prisustvovali Paj, Dujmović i Josip Rukavina. Dogovorili smo detalje oko daljnje gradnje kapele: krov, fasada, obloge itd.

Lipa Rog, 27.07.1996.

24.07. je betonirano sedam stupova. Bio sam na Lipi da provjerim kako teku radovi. Nedostaje pjeska i šljunka. Problem je što svi radnici nisu na gradilištu.

25.07. je radove prekinula kiša.

Jučer su na kapeli radila tri radnika. Danas smo zaključili da nedostaje nešto šljunka i cementa. Prema Pajevom mišljenju treba pribaviti još 6 m^3 pjeska, 3 m^3 šljunka, 25 vreća cementa i nešto vapna.

Sesvete, 02.08.1996.

Danas je "Georad" donirao i prevezao, prema dogovoru s Dumančićem, 5 m^3 pjeska i 5 m^3 šljunka. Kiši.

Sesvete, 11.08.1996.

03.08. sam otišao na osmodnevni godišnji odmor. Za to vrijeme nije se radilo na kapeli. Nedostaje materijal, a kiša i dalje pada.

Lipa Rog, 12.11.1996.

16.10. na Lipi se nije ništa događalo. Opet je počela kiša. Opet se je čekalo.

22.10. na Lipi je bio sunčan dan, ali radovi nisu nastavljeni.

27.10. Paj je dovezao tri radnika. Cijeli su dan radili na rašalovanju te dozidavanju zvonika i betoniranju prostora ispred ulaznih vrata. Do kasno u noć su radili Stipe, Paj, Štef, Ante i Joso Rukavina.

28.10. na Lipi, unatoč dogovoru, nije bilo radnika.

Ni 04.11. radnika nije bilo na Lipi, iako je vrijeme stalno bilo sunčano. I Dumančić i ja smo veoma nezadovoljni.

Danas je Paj odvezao mješalicu za beton s gradilišta. Mislim da više neće doći.

Lipa Rog, 30.11.1996.

Prije nekoliko dana na Lipi je pao snijeg. Morat ćemo baciti 800 litara vode da se ne smrzne. Dogodilo se ono čega sam se pribojavao i na što sam upozoravao.

Danas smo Branko Abramović i ja, po snijegu dubokom šezdesetak centimetara, išli na Lipu. Izvrnuli smo četiri bačve u kojima se voda već smrznula. U domu je samo domar.

Mislim da ove godine više nećemo raditi na izgradnji kapele.

Sesvete, 02.12.1996.

Upozorio sam Dumančića da od Paja zatraži specifikaciju troškova za dosadašnje radove na izgradnji kapele.

Sesvete, 26.05.1997.

Odmah poslije blagdana, 08.01. bio sam kod Dumančića. Uvjeravao me je da ćemo na proljeće završiti kapelu. Ako bude potrebno, helikopterom ćemo prebaciti materijal na Lipu. Na sastanku 29.01. je dogovorenko da će se s nastavkom radova pričekati dok vrijeme zatopli.

06.03. Ante Perak je zatražio da mu vratimo 66 žabica koje se djelomično nalaze u šalunzima.

07.03. telefonom se konačno javio Paj. Ante mu je objašnjavao da treba ići raditi na Lipu ili vratiti žabice. Paj je obećao da će se javiti do 22 sata. Radoslav me je uvjeravao da će sve biti u redu, ali posao se je sve teže odvijao, između ostalog jer su se bližili izbori.

29.04. Radoslav je rekao da će se s radovima nastaviti poslije 01.05. Čekam.

07.05. sam ponovo posjetio Radoslava. Rekao je da će se s radovima nastaviti poslije 19.05. Nisam siguran.

Iz foto-archiva HPD-a "Lipa"

Iz foto-archiva HPD-a "Lipa"

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

21.05. zakazan je sastanak kod Radoslava Dumančića s novim izvođačem radova Antom Perakom. 26.05. smo se dogovorili da Perak ide dovršiti betoniranje gredica i toranj. Čekam.

Radovi na kapeli 1997. godine

Lipa Rog, 01. do 10.06.1997.

01.06. Perak, Tomica i ja smo išli na Lipu i dogovorili smo neke detalje za početak radova. Na žalost, padala je kiša.

03.06. Perak je počeo radove na Lipi. Vozio je Ivan Pućek. Ante je prema dogovoru do 06.06. završio cirklažu sa šalovanjem i djelomično zvonik.

05.06. sam obišao gradilište.

08.06. toranj još nije završen.

10.06. Perak je s radnicima došao završiti betoniranje.

Sesvete, 21.07.1997.

10.06. smo Perak i ja razgovarali s Dumančićem i Dujmovićem o krovu. Perak će dati specifikacije i dimenzije krova. Specifikaciju sam čekao sedam dana. Perak ju je donio 17.06.

03.07. još nije bilo krovišta.

10.07. smo Perak i ja posjetili Dumančića.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Josip Rukavina

Krovište je dogovoreno za 14.07., ali i odgođeno za 17.07.

Danas smo opet bili kod Dumančića. Rekao nam je da dođemo 23.07. i da tada materijal mora biti kompletan. Nisam siguran. Dogovor je pomaknut na 25.07. u 8 sati.

Prekvršje, 22.09.1997.

Danas smo preuzeли građu za krovište kod Ilijе Naletilića. Građa je prevezena stolaru Stjepanu Kerešu u Prekvršje radi obrade rogova. Cjelokupnu građu za krovište prevozili su do Lipe Ivan Pućek i unuk mu Štef. Crijepl za krov nabavljen je kod tvrtke "Radnik" iz Križevaca, ispostava Sesvete. Ivan Pućek i njegov unuk izvršili su prijevoz crijepla na Lipu.

Krovnu konstrukciju i pokrivanje crijeplom završio je Ante Perak.

Lipa Rog, 19.10.1997.

Danas je organizirana radna akcija članova društva na čišćenju okoliša i pospremanju ostatka građe u kapelu.

Radovi na kapeli

Lipa Rog, 26.10.1997.

Limarski radovi su povjereni Vinku Pukšecu iz Kučilovine koji je besplatno postavio žljebove na kapelu.

Sesvete, 25.11.1997.

Danas smo kod Dumančića dogovorili da će se radovi prekinuti do proljeća 1998.

Sesvete, 19.05.1998.

Danas je 19.05.1998., Radoslav je trenutno zauzet drugim poslovima. Zamolio sam ga da mi pomogne da završimo kapelu. Arhitekt Dujmović i ja još smo 17.01. obišli kapelu i dogovorili što ćemo dalje raditi. Nije zadovoljan nekim radovima. Na Lipi pojedinci oko kapele rade štetu. Uskoro će proći peta godina od početka radova na izgradnji kapele.

Lipa Rog, 01.09.1998.

S Vinkom Pukšecom sam išao na Lipu. Prilikom uzimanja mjere na tornju izmakle su se ljestve i pao sam s visine od četiri metra. Pad je rezultirao povredom kralješnice i ležanjem u krevetu u trajanju od jednog i pol mjeseca.

Sesvete, 11.09.1998.

Danas smo kod mene kod kuće Radoslav Dumančić, Ana Loboja i ja razgovarali s Vinkom Pukšecom o kompletном završetku limarije i tornja. Sad opet gnjavi kiša.

Kučilovina, 16.10.1998.

Danas sam, iako bolestan, išao u Kučilovinu i video da Vinko veoma lijepo radi toranj. Uvjeren je da će ga postaviti 18.10. Nadajmo se da će vrijeme biti lijepo.

Lipa Rog, 18.10.1998.

Danas je, prema obećanju, Vinko postavio toranj mase oko 200 kilograma. U dizanju tornja pomogli su neki izletnici, zagrebački planinari i naša Eržika.

Lipa Rog, 24.10. do 23.11.1998.

24.10. sam obišao Lipu i pregledao radove.

25.10. Radoslav Dumančić i ja ponovno smo obišli gradilište i zaključili da je u načelu sve u redu. Dogovorili smo s Vinkom da završi krovni pokrov na kupoli. Sa Slavkom Benčecom smo dogovorili da u proljeće 1999. izvrši oblaganje kapele kamenom i fasadom.

08.11. sam obišao gradilište i utvrdio da Vinko radi toranj kako treba te da će biti gotov oko 15.11. Kupolu je trebalo djelomično srušiti, jer posao nije bio dobro održan. Izvođač Perak se ne javlja već drugu godinu.

14.11. obišao sam gradilište i utvrdio da jedan radnik silikonom podmazuje žljebnjake, tako da je toranj s Vinkove strane gotov. Vinko je rekao da će žljbove spojiti kad bude gotova fasada.

23.11. na Lipi je pao snijeg.

Sesvete, 29.11.1998.

Radoslav Dumančić je dogovorio da će kamen za fasadu biti isporučen u veljači 1999.

Sesvete, 10.02.1999.

Radoslav Dumančić dogovara stolariju. Pomalo se primiče proljeće. Ja sam nezadovoljan dinamikom izvođenja radova na kapeli.

Lipa Rog, 24.06.1999.

27.02. sam obišao kapelu i razgovarao sa Slavkom Benčecom u vezi kamena.

22.04., još nema kamena za kapelu.

11.06. Vinko je počeo radove na doradi i završetku kupole kapele.

19.06. sam obišao gradilište. Sve je u redu.

21.06. ponovno sam posjetio gradilište. Kiši.

Danas je Vinko Pukšec završio kupolu. Dva radnika su mi pomogla urediti okoliš oko kapele. Nakon završetka radova smo se pomolili i zahvalili Bogu, a potom smo popili šampanjac.

Planina Gornja, 14.07.1999.

Danas smo Radoslav Dumančić i ja dogovorili sa Slavkom Benčecom iz Planine Gornje da izradi cijelu fasadu na kapeli, 70% u kamenu, a ostatak u šarenoj bijeloj boji. Posao može početi odmah.

Planina Gornja, 14.08.1999.

Danas sam išao u Planinu Gornju pogledati što rade radnici. Slavko Benčec počeo je obradivati kamen za fasadu. Ako ne bude kiše, odvest će kamen, cement i ostali materijal na gradilište.

Lipa Rog, 18.08. do 28.09.1999.

18.08. počeli su radovi na fasadi kapele. Uz Slavka Benčeca na fasadi su radili Ivan Pandek (Ljubek), Branko Babić i Branko Perhot.

21.08. sam obišao gradilište i obavijestio Benčeca da se prema dogovoru s arhitektom Dujmovićem fasada neće figurirati.

25.08. obišao sam gradilište. Za sada je sve u redu. Radovi na fasadi napreduju.

28.08. ponovno sam bio na Lipi. Normalno se radi. Vrijeme je lijepo.

31.08. sam izvijestio Radoslava o razvoju radova. Drago mu je da lijepo napreduju.

01.09. prvo sam posjetio Radoslava, a onda sam otisao na Lipu. Radovi se odvijaju u redu.

11.09. u 7 sati već sam na Lipi. Neki još spavaju. Pri kraju je oblaganje kamenom.

23.09. na Lipi nisam našao radnike. Benčec traži stolariju da bi završio fasadu.

24.09. Radoslav i ja smo posjetili radnike na Lipi i dogovorili da se naruči pet prozorčića.

28.09. sa stolarom Karлом Mikulčićem išao sam na Lipu. Uzeli smo mjeru za vrata i prozore.

Sesvete, 28.09.1999.

Telefonom sam zamolio arhitekta Dujmovića da napravi nacrt vrata i prozora.

Sesvete, 01.10.1999.

Nazvao je Karlo i rekao da sutra mogu uzeti prozore.

Planina Gornja, 02.10.1999.

Odvezao sam prozore u Planinu Gornju Slavku Benčecu. Padala je kiša.

Lipa Rog, 09.10. do 31.12.1999.

09.10. sam posjetio Lipu. Benčec postavlja prozore. Dovezen je kamen za tarac oko kapele.

14.10. sam ponovo bio na Lipi. Do 15 sati nije bilo radnika.

19.10. Karlo Mikulčić nas je obradovao viješću da nam poklanja prozore. Hvala mu na tome.

20.10. sam obišao radnike. Neki iskapaju panjeve oko kapele. Jedan radnik radi na fasadi. Radovi se bliže kraju.

23.10. radnici šaluju oko kupole.

25.10. radovi su završeni.

26.10. dogovoreno je s Dujmovićem da idemo na Lipu i da će Vinko završiti postavljanje odvodnih cijevi.

Zaključili smo da je sve uglavnom završeno po dogovoru.

30.10. arhitekt Dujmović i ja išli smo na Lipu, pogledali smo kapelu i s Benčecom smo izmjerili fasadu.

Sve je u redu.

02.11. s Radoslavom sam dogovorio da se završi terasa pred ulazom u kapelu i da će radove završiti Benčec.

15.11. radnici nisu bili na Lipi. Zatim je došla kiša.

17.11. na Lipi su padali kiša i snijeg. Bojim se da dogovoreni radovi neće biti završeni ove godine.

04.12. radove smo odgodili za proljeće 2000. godine.

Do kraja godine sam nekoliko puta obišao kapelu da provjerim je li sve u redu.

Sesvete, 15.02.2000.

Danas sam s Karlom Mikulčićem razgovarao o stolariji za vrata i velike prozore. Nabavljena hrastovina je, na žalost, sirova.

Lipa Rog, 19.04.2000.

Vinko i ja smo danas postavili okapnice na prozore kapele.

Sesvete, 27.05.2000.

Danas je održan sastanak na kojem smo bili prisutni Ana Loboja, Želimir Dujmović, Radoslav Dumančić i ja. Dogovorili smo se da ćemo nastaviti radove sa Slavkom Benčecom.

Lipa Rog, 29.05.2000.

S Benčecom smo dogovorili nastavak radova. Potom smo Benčec i ja otišli na Lipu, obišli smo kapelu i dogovorili smo se o radovima koje još treba napraviti.

Lipa Rog, 10. i 11.06.2000.

10.06. sam obišao gradilište. Radi pet radnika, od toga su dvojica Ukrajinci.

11.06. smo Želimir i ja na Lipi dogovorili još neke detalje. Potom sam s Karlom otišao u Planinu pogledati hrastove daske za vrata i prozore. Daske se nalaze kod Ivana Pućeka, suhe su i stare 17 godina.

Sesvete, 27.06.2000.

12.06. sam bio kod Dumančića u vezi pločica za tarac u kapeli.

13.06. Radoslav je razgovarao s tvrtkom "Franić", a Želimir je predložio boju s kojom se složila Ana Loboja.

15.06. sam odnio molbu za pločice u tvrtku "Franić".

21.06. tvrtka "Franić" je donirala 40 m² pločica koje se nalaze u skladištu u Sesvetskoj Sopnici. Prijevoz pločica do Planine je osigurao Karamatić, a vozili smo ih vozač Naglić i ja po temperaturi od 35°C.

27.06. s Dumančićem smo dogovorili na koji način ćemo završiti ostatak radova.

Lipa Rog, 01.07.2000.

Danas sam bio na Lipi. Radnici su postavljali pločice u kapeli. Potom sam išao u Planinu Ivanu Pućeku po daske za vrata.

Sesvete, 05.07.2000.

Bio sam kod Karla radi vrata i prozora. Rekao je da će biti gotovi do 15.07.

Lipa Rog, 08.07. do 15.10.2000.

08.07. smo Dumančić, Stipe, umjetnik za vitraje Kujundžić¹² i ja išli na Lipu. Svi smo bili zadovoljni učinjenim. Dogovorili smo postavljanje vrata i prozora.

13.07. smo prevezli vrata i prozore od Mikulčića iz Sesveta do Lipe. Vozio ih je Štef Benčec. Utovar i istovar smo radili Željko Čubela, Joja Rukavina, Branko i ja. Sve je dobro prošlo.

15.07. smo Karlo, Benčec i ja postavili vrata i prozore. Kišilo je.

18.07. sam išao Karlu Mikulčiću po okrugli prozor i letvice, koje sam 19.07. odvezao Benčecu u Planinu.

20.07. sam obišao radnike na Lipi i kapelu. Radnika nije bilo zbog kiše.

22.07. je održana radna akcija na koju je došlo 14 članova planinarskog društva "Lipa". Pospremali smo ostatak građe s gradilišta u dom. Pomogao nam je Štef Benko s automobilom. Potom smo srušili postojeću baraku.

23.07. sam s Karлом Mikulčićem išao na Lipu pogledati postavljanje pločica i završne radove. Čini mi se da se sporo radi.

¹² **Ivan Kujundžić** (Ivanbegovina, Imotski, 1968.) Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu stekao je titulu akademskog kipara. Osnivač je Mladeške kulturno umjetničke udruge "Vizija". Slobodan je umjetnik. Izlaže u zemlji i inozemstvu. Autor je vitraja u Kapeli hrvatskih mučenika na Lipi Rogu.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

05.08. sam čistio okoliš kapele. Zatim su došli Slavko Benčec i taracer da završe cokl. Primijetio sam pukotinu na vratima i o njoj obavijestio Karla.

20.08. smo navezli zemlju oko kapele i posijali travu. Radili smo Joja Rukavina, Branko Podolar¹³, Željko Ćubela, Ivan Horvat, Franjo i Slavko Pućek i ja.

03.09. sam pregledao kapelu i zaključio da je Benčec završio svoj dio posla. Čekam staklo za prozore i oltar.

16.09. smo Karlo i ja popravili neke sitne nepravilnosti na vratima.

23.09. smo umjetnik Kujundžić i ja dovezli vitraje, a vozio je Ivan Pućek. Kujundžić ih je postavio isti dan. Pomogli smo mu Ivan Pućek, Stjepan Benko i ja. Radili smo od 11 do 17 sati. Sve je dobro prošlo.

Josip Rukavina

27.09. opet sam bio na Lipi. Nisam zadovoljan potpornom gredom.

31.09. sav sam preostali materijal predao Hrvatskom planinarskom društvu "Lipa". Preuzeli su ga Branko Kelčec, Ivan Horvat i Branko Podolar, a prevezao ga je Štef Benko.

¹³ **Branko Podolar** (Vinkovci, 1952.) Diplomirao je kemijsku tehnologiju. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1997. godine, čiji je predsjednik bio od 2004. do 2008. godine. Predsjednik je gospodarske komisije u sklopu koje organizira mnoge akcije na održavanju doma i kapele na Lipi-Rogu. Sudionik je Domovinskog rata.

14.10. Stipe Grbavac i ja smo, prema dogovoru od 09.10., dopremili boju za krečenje, koju je on donirao, u Planinu. Našao je i majstora, ali on se ne javlja.

15.10. Benčec je svoj alat odnio iz kapele.

Zagreb, 19.10.2000.

S biskupom Josipom Mrzljakom je dogovoreno da će blagoslov kapele biti 25.11.2000. na dan svete Katarine.

Sesvete, 19.10.2000.

Karlo je završio stol Kruha, Euharistije. Veoma je lijep i kvalitetan.

Lipa Rog, 22.10.2000.

Majstor Francek i pomoćnik Marijan završili su krečenje kapele. Radili su od 9 do 15 sati. Radove je sponzorirao Stipe Grbavac.

Sesvete, 17.11.2000.

S Dumančićem sam dogovorio neke detalje u vezi posvete kapele i proslave na Lipi.

Lipa Rog, 21.11.2000.

Stol Kruha smo prevezli iz Sesveta u Planinu. Vozač je bio Luka Dumančić. Stol je iz Planine na Lipu prevezao Mirko Koščević.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Lipa Rog, 24.11.2000.

Joja Rukavina, Željko Ćubela i ja smo pripremili kapelu za svetu misu i blagoslov.

Lipa Rog, 25.11.2000.

Sveta misa i blagoslov kapele obavljeni su po velikoj kiši. Kapelu je blagoslovio i misu služio biskup Josip Mrzljak u koncelebraciji kašinskog i sesvetskog župnika.

Poslije svete misa su uslijedili pozdravni govor biskupa Mrzljaka, Radoslava Dumančića, tajnika Planinarskog saveza Zagreba Zdravka Ceraja, Ivana Horvata i mene kao predsjednika odbora za izgradnju kapele. Sve je dostojanstveno završilo. Prisutne vjernike smo počastili jelom i pićem. Svečanosti blagoslova kapele pomogli su Hrvatsko planinarsko društvo "Lipa" i udruga "Hrvatska žena".

Radoslav Dumančić

Misno slavlje u Kapeli hrvatskih mučenika na Lipi Rogu 25.11.2000.

Sesvete, 28.12.2003.

Ljevaonica zvona "Babić" iz Lučkog dopremila je zvono u moju urarsku radionicu.

Sesvete, Lipa Rog, 29.12.2003.

U mojoj radionici je svećenik Stjepan Vuglovečki blagoslovio zvono.

Domar planinarskog doma na Lipi Stojan Senković prevezao je zvono na Lipu.

Lipa Rog, 31.12.2003.

Vinko Pukšec je besplatno, uz Stojanovu i moju pomoć, postavio zvono na toranj. Tako je prvi put zazvonilo zvono na Kapeli hrvatskih mučenika i neka zvoni kroz vijekove.

Ovo je moj dnevnik o svim aktivnostima na izgradnji Kapele hrvatskih mučenika na Lipi Rogu od 1993. do 2003. godine. To je jednostavno dnevnik aktivnosti, bez uljepšavanja.

Zahvaljujem svim radnicima, prijevoznicima, Planincima, planinarima, donatorima i svima ostalima koji su pomogli na bilo koji način.

Neizmjernu zahvalnost dugujem gospodinu Radoslavu Dumančiću za nesebičnu pomoć u svim pitanjima. Bez njegove susretljivosti teško bismo završili kapelu. Hvala arhitektu Želimiru Dujmoviću.

Hvala svećenicima, koji su podržali izgradnju kapele i predvodili misna slavlja.

Kao i uvijek, zahvaljujem Bogu na pomoći.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

MISNA SLAVLJA U KAPELI HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU OD 1994. DO 2011.

Klara Jasna Žagar i Zdravko Bartolić

ZAŠTO SVETKOVATI DAN GOSPODNEGI NA LIPI ROGU?

Hvala Bogu da dolazimo na svetu misu. Ali, što je to u stvari misa? Koji je njezin smisao? Što je to, što privlači planinare na svetu misu u planini?

"Kad u nedjelju čujemo zvon zvona s kapele, tog svetog mjesta susreta s Bogom u planini, na Lipi Rogu, čujemo glas Božji kako nas zove na druženje i misno slavlje. Svatko od nas je osobno pozvan. U kapeli na Lipi Rogu susrećemo druge ljude i osjećamo da smo s njima povezani kao s članovima obitelji. Tu smo svi domaći, nitko nije stranac. Svi smo djeca Božja. Svi smo okupljeni oko istog stola i istog kruha. Kristova ljubav povezuje nas u jedno Tijelo.

Ovdje se susrećemo sa svećenikom, sa čovjekom koji nam pomaže da otvorimo dušu za susret s Kristom. Zar se ne bismo trebali tome uistinu radovati?

Ljudi ne mogu biti sretni, ako nemaju s kim razgovarati, izmijeniti misli i iskustva, jedni drugima donositi radost. Bez toga je čovjek sve manje čovjek. Onog za kojeg prijatelji i obitelj nemaju vremena, koji je napušten i usamljen, ovdje čeka prijatelj koji je uvijek spremna porazgovarati s njim, saslušati ga bez osude i udijeliti mu utjehu i nadu. Ovdje su prijateljstvo i ljubav trajni, ovdje su razgovori poput dolijevanja ulja i zraka svjetiljci ljubavi koja gori u srcima prijatelja.

Tko je Božji prijatelj, često na njega misli i sretan je da se s njim nađe u molitvi. Molitva u tišini i iskreno preispitivanje vlastitih postupaka gradi i jača čovjekov karakter, da sam sebe ne zavarava, da postane bolji čovjek. Tako umiren, blagoslovjen, drugim će ljudima život učiniti lijepšim.

Nađimo vremena za tišinu i za sebe. Sveta misa ili večera Gospodnja jedna je od najuzvišenijih tajni vjere. Ona je središte i izvor duhovne jakosti čovjeka. U kapeli na Lipi Rogu sigurni smo da smo sačuvani od lijenosti i hladnoće u molitvi.¹⁴ Nije li upravo to blagoslovjen dar svete mise u planini?

Klara Jasna Žagar¹⁵, 28. prosinca 2011.

¹⁴ (2011.) *Upoznajte svetu misu*. Donji Andrijevci: Župa sv. Andrije Apostola. Str. 6, 8, 9, 10, 12, 14

¹⁵ Klara Jasna Žagar (Zagreb, 1967.) Diplomirala je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Na odjelu pedagozijskih znanosti Filozofskog fakulteta stekla je potvrđnicu o pedagoško-psihološkom obrazovanju, a na Ekonomskom fakultetu je obranila specijalistički poslijediplomski rad. Članica Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" iz Sesveta je od 1984. godine. Obnašala je dužnosti predsjednice izletničke komisije i dopredsjednice društva. Planinarsku školu je završila pri Hrvatskom planinarskom savezu. Turistička je pratiteljica. Za doprinos napretku i razvoju planinarstva je nagrađena Srebrnim znakom s vijencem i Plaketom Planinarskog saveza Zagreba te Spomenicom Hrvatskog planinarskog saveza za suradnju u časopisu "Hrvatski planinar". Nositeljica je Brončane, Srebrne i Zlatne značke Hrvatske planinarske obilaznice. Živi u Sesvetama.

KAKO SE ORGANIZIRA SVETA MISA U KAPELI HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Nakon što je utihnula buka građevinskih strojeva i stišao se žamor hodočasnika koji su pohodili svečanost posvećenja, kapela se stopila sa spokojnom, jednoličnom svakodnevicom života u šumi na vrhu brda.

Božje mjesto, da bi bilo istinski Božje, treba u sebi i oko sebe ljudi koji traže oprost, zaštitu, koji izvršavaju zavjete, mole se, traže duhovni mir. Iznad svega, Božje mjesto treba svetu misu!

Znajući da će silan trud uložen u izgradnju kapele bez kontinuiranog održavanja svetih misa postati uzaludan, Branko Podolar se radosno prihvatio dužnosti služenja kapeli. Sva misna slavlja u njezinom jedanaestogodišnjem životu organizirao je Branko Podolar!

Uđemo u crkvu, odslušamo dobro znan obred i odemo, a da se nikada zapravo ne zapitamo što je sve potrebno učiniti da bi čin misnog slavlja protekao bez problema. U jednom nedavnom razgovoru Branko je iznio sve probleme s kojima se susreće organizator svete mise u kapeli koja se nalazi na neuobičajenom mjestu, koja pripada planinarskom društvu i nije pod okriljem katoličke crkve!

Ovo su njegove riječi izrečene u jednom dahu: „Svakoj svetoj misi prethodi dogovor sa svećenikom¹⁶. Dogovorenog dana moram svećenika dovesti ponekad vlastitim automobilom u Planinu Donju, a potom ga vratiti nazad u njegovu župu ili samostan. Veoma često je trebalo organizirati i traktorski prijevoz do kapele. Kapelu moram počistiti i prirediti za misu. Na misama sam uvijek ministirao, uglavnom čitao poslanice i molitvu vjernika. Neko vrijeme sam dovodio mlade iz župe Svih svetih koji su uz gitare svirali i pjevali na misama. Organizirao sam i nekoliko susreta mlađih u domu i kapeli, molitve i meditacije. Sve milostinja s misa slagao sam i zapisivao

¹⁶ Budući da Kapela hrvatskih mučenika na Lipi Rogu nije u nadležnosti niti jedne župe, niti jedan svećenik nema obavezu u njoj služiti svetu misu. Svećenici su misu u kapeli služili dobrovoljno!

po apoenima kovanica i novčanica i tako predavao blagajnicima društva. Na Kaptolu sam nabavio odjeću za svećenike i knjige za misu. Vodio sam brigu da ima dovoljno hostija i misnog vina, baš na svakoj misi u zadnjih deset godina. Lijepio sam plakate za mise po selima oko Lipe i u Sesvetama, baš za svaku misu. Supruga je prala svećeničku odjeću i stolnjake za stol Kruha. Inicirao sam da Keljo¹⁷ izradi skulpturu Betlehema i po velikom snijegu smo ga nekolicina planinara i ja na rukama donijeli u kapelu. Zadnjih šest-sedam godina supruga i ja uređujemo božićno drvce. Kupimo ga u Sesvetama, zajedno odnesemo na Lipu i uz pomoć Lipašica ga ukrasimo.“

¹⁷ Branko Kelčec. Pogledajte bilješku 5

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

Vladimir Beštak

Vladimir Beštak

Zdravko Bartolić

Misna slavlja kod Kapela hrvatskih mučenika na Lipi Rogu

SVETE MISE U KAPELI HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU OD 1994. DO 2011.

Posvećenje kamena temeljca kapele bilo je 22.06.1994. godine. Svetu misu je predvodio biskup Josip Mrzljak u koncelebraciji šest svećenika.

Posvećenje kapele bilo je 25.11.2000. godine. Svetu misu je predvodio biskup Josip Mrzljak u koncelebraciji tri svećenika.

Od 2001. godine redovito su u kapeli služene svete mise kako slijedi:

- 2001. godine - 6 svetih misa
- 2002. godine - 7 svetih misa
- 2003. godine - 9 svetih misa
- 2004. godine - 7 svetih misa
- 2005. godine - 7 svetih misa
- 2006. godine - 5 svetih misa
- 2007. godine - 6 svetih misa
- 2008. godine - 7 svetih misa
- 2009. godine - 4 svete mise
- 2010. godine - 3 svete mise
- 2011. godine - 4 svete mise

Među brojnim svećenicima koji su predvodili misna slavlja u kapeli posebno ističemo doprinos velečasnog Sjepana Vuglovečkog, sevetskog župnika koji je predvodio najviše svetih misa, donirao klupe te kupio električni agregat za osvjetljavanje kapele. Također, kao velike zaljubljenike u prirodu i planinarenje te one koji su najčešće služili svete mise moramo istaknuti fra Tomu Andića i velečasnog Filipa Lucića, župnika iz Vugrovcu.

Zdravko Bartolić¹⁸, 19. siječnja 2012.

¹⁸ **Zdravko Bartolić** (Zagreb, 1957.) Aktivnim planinarenjem se bavi od 1980. godine. Član Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1994. godine. Organizator je društvenih izleta i predavanja. 2010. godine je pokrenuo novu web stranicu društva i njezin je administrator. Član upravnog odbora je od 2009., a dopredsjednik društva od 2010. godine. Nositelj je Brončanog znaka Hrvatskog planinarskog saveza i Srebrnog znaka s vijencem Planinarskog saveza Zagreba. Živi u zagrebačkoj Dubravi.

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

PRIČE ZA DUŠU

Klara Jasna Žagar, Zdravko Bartolić i Jasminka Fabijančić

KAPELA HRVATSKIH MUČENIKA NA LIPI ROGU

BOG SE SMIJEŠI KAD MU VJERUJEMO

"Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi! Ostati će u mojoj ljubavi, ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svoga te ostajem u njegovoj ljubavi. Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!"¹⁹

Ljubav nas pokreće. Postoje različite vrste ljubavi: ljubav žene i muškarca, ljubav roditelja prema djeci, bratska i sestrinska ljubav, ljubav prema nevoljnima, ljubav prema prijatelju. Sve te ljubavi imaju nešto zajedničko. To su ljubavi prema nekome kome vjerujemo. I Bogu vjerujemo. Uzdamo se u njegovu mudrost da je za naš život odabrao ono najbolje. Dao nam je hranu, prijatelje, obitelji, zdravlje, sreću. Ali život nije uvijek ugodan. Nekad nam je teško, nekad nama prevlada sumnja, nekad strepimo, nekad smo ogorčeni, nekad se pitamo: "Zašto sam ja ovdje?". Nekad nam se čini da je Bog udaljen milijunima kilometara.

U takvim trenucima dobro je prisjetiti se da svrha života nije živjeti za sebe samoga, nego živjeti za Boga. Dobro je znati da nas je Bog stvorio jedinstvenima i s vjerovanjem u to prihvatići samoga sebe, svoju osobnost i fizički izgled. Dobro je svom životu osmisliti svrhu, jer život sa svrhom je put do smirenosti. Dobro je prepoznati upravljačku snagu svog života: je li to osjećaj krivnje zbog prošlog neuspjeha, jesu li to uvrijeđenost i ljutnja na neke ljudi koji su nas ranili, je li to strah od rizika, materijalizam i želja da u svijetu koji ostavljamo iza sebe ostanemo upamćeni, tražimo li odobravanje drugih ljudi za svoja djela. U takvim trenucima dobro je zanati da će sve naše ovozemaljske trofeje netko baciti u smeće, a da ćemo sa svojim djelima pred Bogom stajati sami.

Ova spoznaja bitno će promijeniti naše vrijednosti i naše ponašanje. Drugačije ćemo koristiti i vrijeme i novac, promijenit će se životni prioriteti, počet ćemo razmišljati o posljedicama svojih djela, otvorit ćemo svoja srca. Upitat ćemo se što to moramo prestati činiti i što već danas moramo početi raditi.

¹⁹ (1987.) Biblija: Stari i Novi zavjet: Evanđelje po Ivanu: Jedinstvo Isusa i vjernika 15,9-15,11. Zagreb: Kršćanska sadašnjost. [1028-1029]

Bog želi biti naš najbolji prijatelj. Najbolji prijatelji misle jedni na druge. Najbolji prijatelji često razgovaraju. Oni se međusobno poštuju, dijele tajne, ne ljute se jedan na drugoga. Oni se vole, jer se dobro poznaju, a ne mogu se upoznati, ako ne razgovaraju, ako ne slušaju što govore jedan drugome. U današnjem užurbanom, površnom životu treba zastati, razmisliti i pronaći načina da ćešće porazgovaramo s Bogom, s prijateljem. Da razvijemo naviku na njegovu prisutnost, da nam nedostaje kad nije tu. Može li čovjek doživjeti veće zadovoljstvo od onog da je upoznat i voljen? Prijatelju smo bliski onoliko, koliko smo to odlučili biti. Prijateljstvo treba njegovati. Ali treba biti svjestan i toga da se prijateljstva često iskušavaju šutnjom i razdvojenošću. U tim se razdobljima čini da nas je prijatelj napustio i zaboravio. Ali nikad ne sumnjaj u mraku o onome što ti je Bog rekao na svjetlu.²⁰

Često mislimo da Bog želi da za njega činimo velike stvari. Ali on je puno zadovoljniji kad za njega činimo male stvari proizašle iz ljubavi. Rijetko smo u prilici učiniti neku veliku stvar, ali zato su prigode za mala djela svakodnevno oko nas. Ljudi će primijetiti našu ljubaznost, iskrenost, ohrabrenje uplašenima, a Bog će se nasmiješiti i veseliti više nego molitvama i darovima. Tako je to s prijateljima: cijene iste stvari, vesele se uspjesima drugog, zajedno tuguju u tužnim situacijama.

Malo je stvari u životu koje nas tako razvesele kao iskrena pohvala ili nečija zahvalnost. I Bog se razveseli kad mu ponudimo pohvalu i zahvalnost za ono što nam je dao, a naša srca se ispune radošću. Ali Boga ne hvalimo zato da bismo se mi osjećali dobro, nego zato da bismo činili dobro. Prijateljstvo s Bogom stvar je osobnog izbora. Bog gleda što nam je u srcu. On se smiješi kad mu vjerujemo.

Klara Jasna Žagar, 22. travnja 2011.

²⁰ Warren, R. (2006.) *Smisao života: 40-dnevno duhovno putovanje sa Svetim pismom*. Zagreb: Mozaik knjiga. Str. 17-100

O VJERI I O VJERI

Ja nisam vjernik, ali nisam ni nevjernik.

Moja je majka rođena u Grabovcu, selu sa Zagorske strane velebnog Biokova, u samom srcu krša, u strogoj, konzervativno-patrijarhalnoj obitelji u kojoj je vjera u Boga uvijek bila neupitna, uvijek iznad svega. Proživjela je teških sedamdeset i osam godina kroz vremena u kojima su se i najčvršće karike lomile. No, njezina vjera u Boga niti u jednom trenutku nije bila pokolebana. Bila je krv, bila je sok života, bila je neusporediva jer izvan nje ničega nema.

Josip Rukavina je rođen u Konjskom brdu pored Perušića, u srcu škrte i samotne zemlje Like. I Joso je konzervativni vjernik, ponosan Ličanin. Josina s Bogom u duši, s Bogom zazivanim u pomoć pri svakom djelu. „Kao i uvijek, zahvaljujem Bogu na pomoći.“ završne su riječi njegovog Dnevnika. Njegova vjera u Boga niti u jednom trenutku nije bila pokolebana. Bila je krv, bila je sok života, bila je neusporediva jer izvan nje ničega nema.

Joso ie svih oodina dok su traiali radovi na kapeli. zazivao božiu providnost. Pročitaite ioš jednom neao

grenulo dalje: nov problem, novo okretanje kamene gromade uz brdo. Sizifovska upornost tog skromnog čovjeka sagradila je kapelu na Lipi!

I ja sam kao dijete svake nedjelje išao u crkvu, a svaki sam ponedjeljak čekao porciju ljudih batina od ruke drugarice učiteljice, koja je smjerno, s drvenim ravnalom provodila partijski zadatak zatiranja vjere. Bilo mi je svejedno, jer tako je bilo zapisano. Iskonski sam osjećao majčinu vjeru u Boga te sam i slijedeće nedjelje bio u crkvi, a u ponedjeljak na vjeronauku.

U Sesvete sam se s trogodišnjom kćerkom i suprugom doselio 1985. godine. Lutajući tim, za nas novim, prigorskim predjelima, pronašli smo Lipu i ugodan planinarski dom na njoj. Ubrzo nam je uspon na Lipu postao neupitan dio svake nedjelje, tren uživanja u jedinstvu obitelji. Tu smo pronalazili spokoj u skladu prirode i društvu dobroćudnih ljudi.

Moji su osjećaji bili slični onima iz mладosti kad sam s majkom pohodio remetsku crkvu. Majka je bila krv, bila je sok života, bila je neusporediva jer izvan nje nije bilo obitelji.

Sredinom turobnih ratnih godina pročula se vijest da Joso želi na Lipi sagraditi kapelu! Svi smo bili prepuni emocija, požrtvovanja, domoljublja, suošjećanja s ljudima na frontama, ali kapela!? Joso nije znao što je to sumnja, znao je za rad. Ubrzo smo bili pozvani da dođemo krčiti teren za temelje buduće kapele. Penjaо sam se te nedjelje prema Lipi kao što sam u mладosti kretao u crkvu. Bio sam zadovoljan što je tako bilo zapisano. Iskonski sam opet osjećao majčinu vjeru u Boga te sam cijeli dan zajedno s prijateljima golim rukama premještao kamenje - i dalmatinsko, i ličko, i ovo prigorsko!

Prije desetak dana, u ranu zoru, prvi sam put pročitao Josin Dnevnik. Uskovitlanih osjećaja, istog dana popodne Dnevnik sam pročitao još dva puta. Iskonski sam kroz Josine škrte rečenice osjećao njegovu vjeru u Boga. I Joso je bio krv, bio je sok života, bio je neusporediv jer bez njega ne bi bilo kapele.

Prošlo je više od jedanaest godina od kako je kapela sazidana, opremljena i blagoslovljena i otvorenih vrata na livadi Lipe Roga služi dobromanjernim posjetiteljima!

Moja je majka umrla prije godinu i pol, a Joso je danas, u svojoj osamdesetčetvrtoj godini, veoma bolestan.

Sve žeće planinarim, odlazim u sve viša i opasnija brda. No na Lipu dolazim redovito, uglavnom iz Planine Donje. Nekada sam, ne bih li što prije došao do planinarskog doma, protčao onom strmom kamenom kosinom, izbjegavajući livadu i susret s kapelom. Sada, nakon majčine smrti, polagano odšetam do livade i zastanem pred kapelom. Gledajući kapelu, osjećam majku. I ne molim se.

Odlučio sam o svom trošku tiskati ovu knjižicu u spomen na vjeru u Boga ljudi poput Josipa Rukavine i moje majke. Ja ne vjerujem.

Napisao sam, a onda iz teksta izbrisao rečenicu: ne sjećam se točno kad sam se pokolebao, kad sam prestao ići u crkvu, kad mi je vjera postala nevažna.

Lažem sam sebi - sjećam se. Znam da je to bilo u trenutku kad sam se pokolebao u svojem odnosu prema majci. Preispitujem se u sve višim i opasnijim brdima. Ne tražim ispriku. Ja živim na Lipi i uz Kapelu hrvatskih mučenika.

Zdravko Bartolić, 14. siječnja 2012.

HVALA

Već godinama planinari i izletnici rado navraćaju u ovu malenu kapelu na istočnoj strani Medvednice. U tišini upućuju svoje molitve i zahvaljuju Bogu na snazi kojom svaki put iznova stignu na planinu.

U ovih proteklih deset godina, zahvaljujući našem Branku, na Lipi Rogu je održano mnogo misnih slavlja. Zajedno u molitvi našli su se planinari i vjernici koji nisu vični hodanju po planinama. Nije svaki put ni svećenicima bilo lako doći do kapele. Često je kišilo ili snježilo, putovi su bili blatni i klizavi.

Tako je bilo i u subotu 27. studenog 2010. godine. Snijeg je zabijelio putove i livade na Lipi. U skromnom misnom slavlju velečasni Filip Lucić i okupljeni vjernici obilježili su desetu obljetnicu blagoslova kapele.

Prisjetili smo se kako je sve počelo: od prve inicijative našeg Jose davne 1993., traženja donacija i višegodišnje gradnje, do završetka i posvećenja na dan svete Katarine 25. studenog 2000. godine, kada je tadašnji zagrebački pomoćni biskup Josip Mrzljak uputio blagoslov mnoštву vjernika.

U svojim molitvama sjetili smo se svih onih koji nisu više s nama i onih kojima je potrebna snaga i pomoć u njihovoj borbi za ozdravljenje. Svi smo u tišini kapele i prirode koja je okružuje našli duhovni mir i snagu za borbu s novim životnim iskušenjima.

Hvala svima koji su sudjelovali u izgradnji ove kapele. Hvala svima koji vole ovu kapelu. Hvala stricu Josi. Hvala Nadi i Branku koje ni najdublji snijeg i niske temperature ne sprječavaju da svake godine okite božićno drvce. Hvala svima koji u kapeli molitvom zazivaju poštovanje, ljubav i mir.

Jasminka Fabijančić²¹, 27. studenog 2010.

²¹ **Jasminka Fabijančić** (Požega, 1965.) Završila je srednju ekonomsku školu. Članica Hrvatskog planinarskog društva "Lipa" je od 1997. godine. Obnašala je dužnost blagajnice društva. Predsjednica je izletničke komisije. Završila je markacistički tečaj pri Hrvatskom planinarskom savezu, planinarsku školu Planinarskog saveza Zagreba, stekla je zvanje planinskog vodiča i turističke pratiteljice. Organizatorica je brojnih društvenih izleta. Za svoj rad u društvu je nagrađena Srebrnim znakom s vijencem Planinarskog saveza Zagreba. Živi u zagrebačkoj Dubravi.